

Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI

S-a născut la Ploiești, cu numele anterior Georgescu, pe 19 octombrie 1967. În prezent, trăiește în București. Este absolventă a Universității Politehnica din București - Facultatea de Știința și Ingineria Materialelor, promoția 1991, și a Universității Creștine „Dimitrie Cantemir”, Facultatea de Management Turistic și Comercial, promoția 2009, cu masterat în Marketing și Negocieri în Afaceri.

După începutul unei promițătoare activități literare, și-a propus aprofundarea acestei activități prin admiterea la un doctorat în domeniu, fiind doctorandă la Facultatea de Filologie a Universității București.

Debut literar:

Poezia *Contradicție*, în *Literar ing*, Suplimentul literar al revistei *Univers Ingineresc*, București, Anul 1, Nr. 3, 2013.

Cărți publicate:

Adevărurile lutului – poezie, 2014, *Când fluturii nasc cioburi* – poezie, 2015
Aer – roman, 2015, *Arhitectura cuvântului* - cronică, eseu, recenzie, 2017 și *Renegarea strigătului*- poezie, 2018, toate la Editura Amanda Edit.

Antologii:

Orpheon 2 – Tradiție și modernitate, 2016.

Cenaclurile literare la care participă:

„AntiM”, „Octavian Goga”, Salonul literar al Societății Scriitorilor Militari, „Literatorul”, Cercul „Literar ing” al scriitorilor ingineri, „Orpheon”, „Ion Rotaru”, „Cetatea lui Bucur”, Clubul de proză al Filialei U.S.R. Proză, „Luceafărul”, „Destine”, „Cenaclul de Seară”, „Victor Ion Popa”, „Cuget liber-Mihail Grănescu”, „Pegasus”, Clubul dramaturgilor al Filialei U.S.R.- Dramaturgie etc.

Reviste în care publică:

AntiM, București; *Bogdania*, Focșani; *Cenaclul de la Păltiniș*, Sibiu; *Cetatea lui Bucur*, București; *Climate literare*, Târgoviște; *Cronica timpului*, București; *Detectiv cultural*, București; *Dunărea de Jos*, Galați; *Flacăra lui Adrian Păunescu*, București; *Helis*, Slobozia; *Independența română*, București;

Premii literare:

Premiul pentru poezie pentru volumul Când fluturii nasc cioburi, la concursul *Cartea Anului 2015*, organizat de *Cenaclul literar AntiM*, București, 2016.

Prezentarea unor publicații:

În volumul de versuri "*Când fluturii nasc cioburi*", Mihaela-Mariana Cazimirovici vine cu mai multe noutăți de structură, de abordare, de stil și de prezentare. Încă din titlu, care leagă noțiuni în evidentă divergență, fluturii, ca simbol al fragilității și continuității, prin zborul lor, și cioburile, care sugerează duritate, contondență, discontinuitate.

În structură, volumul repetă ideia de *poem cu sufletul din cioburi*, în diverse abordări, care formează în final construcții arborescente de idei, exprimate, atât poetic, cât și grafic, prin flori din cioburi, adevărate ghirlande din cristale poetice Swarovski. Acestea se pot combina în multiple moduri, ceea ce a și făcut autoarea în carte, și ceea ce voi face și eu, pentru a justifica gradul de generalizare al ideii. Luând doar *cioburi*, expresii din titlurile poeziilor din voum, cele scrise cu caractere italice, puse cap la cap a rezultat o *poezie-recenzie*, unde acestea, introduse ca într-un caleidoscop, ca acela cu care ne jucam când eram copii, formează o imagine frumoasă indiferent de așezarea lor întâmplătoare:

Renaștere din cioburi

*Iubirea veche, coșmarul fără sfârșit și reînvierea,
prin care mi se renaște viața, atât de simplu,
printr-un rece respiro filosofic,
mă transformă pe loc prin însuflețire și curaj,
și oprește tot ce-mi fugea înainte printre degete.*

*Ultima lacrimă din timpul iubirii mi-a dat
decizie și speranță pentru un nou început,
și nașterea aripilor folosindu-mă
de ironia adevărului și onestitatea creației,
pentru că în lupta cu viața timpul nu mai pierde.*

*Dincolo de poarta dragostei de primăvară
se produce o transformare fatală
unde minciuna nu mai intră prin ușa din dos,
și iubirea-și naște cerul ca-n definiția dragostei,
făcând, spre final, mereu același joc infinit.*

*Noua iubire-și naște cerul printre aripile clipei
și speră, după anii pierduți, să atingă infinitul,
să ajungă, chiar împotriva destinului
la locul potrivit, cu prima oprire în veșnicie,
prin uitare de sine, timp ucis și neliniști palide.*

*Voi fi gata să zbor sau construiesc noul Babilon,
într-un alt început, mergând în sens unic,
cu dor nestins, trecând totul până la tine,
cu lacrimi limpezi, clipe suspendate,
dar cu speranța vie în renașterea pașilor.*

Mihaela-Mariana Cazimirovici, în al cărei destin literar mă bucur să mă regăsesc, prin publicarea primei sale poezii, în Suplimentul *Literar ing*, inovează în poezie cu o sensibilitate remarcabilă, care se manifestă și prin exprimarea grafică paralelă a ideilor, fiind în același timp și autoarea graficii noului volum de versuri.

În următorul volum, romanul *Aer*, după două volume de versuri, *Adevărurile lutului* și *Când fluturii nasc cioburi*, autoarea ne dezvăluie, prin mijloacele mai relaxate ale prozei, modul de gândire al autoarei, ce ne face să-i înțelegem și mai bine inspirația poetică. Este surprinzător, ca mediu în care se desfășoară, ca limbaj. Personajele sunt reprezentative pentru mediile unde activează. Andrei, baiat bine dotat intelectual, dar care provine dintr-o familie destrămată, învață de zor pentru "bac", ajunge să „lucreze” pentru „Patronu”, infractor de drept comun, care coordonează o echipă de hoți și prostituate. Acesta, ca toți cei care reușesc să dispună de suficienți bani, își crează o ambianță și o aură de nababi, care chiar atrag invidia oamenilor normali, cei pentru care lupta cu viața, utilizând mijloacele legale, este mult mai grea. Chiar și în lumea lui „Patronu” există concurență! Cei cu ifose de viitori „oameni cu bac”, precum Andrei, sunt puternic contestați în interiorul clanului de infractori, ceea ce contrazice teoria unanim recunoscută, că răul se coagulează iar binele se disipă. Sau samânta bună a lui Andrei dădea rezultate chiar și în acel mediu ostil!? Indivizi precum Zmeu, Luxița, Ghia, legați de „Patronu” prin relații dubioase, iremediabil pierduți pentru o societate normală nu puteau înțelege și nici admite ezitățile în a face rău ale unuia ca Andrei, pe care mediul nu reușise să-l indobitocească definitiv și datorită contactului cu lumea bună pe care-l menținea prin bunica Ilinca și batrânul prieten Ursu.

Sfera bună, reprezentată de Larisa, cu tensiunile ei, cu familii despărțite de distanțe, tinerii în străinătate și bătrânii rămași acasă, își trăiește tristețile și dramele ei fără a ști nimic de lumea interlopă, de găștile de tip „Patronu”. Totuși cele două laturi ale societății, ce rea și cea bună, conviețuiesc în același spațiu și timp, iar din când în când apar evenimente care le fac să interfere. Un astfel de

moment a fost acela din tren, când Larisa s-a întâlnit cu ceata de hoți pusă pe furturi. Andrei urma să-i sustragă portofelul Larisei, după care acesta era dat din mână în mână, de membrii clanului, pentru a i se pierde urma. O scurtă ezitare a acestuia a dus la ratarea furtului și demascarea întregii bande. Larisa are o poziție vestică asupra întâmplării, doar trăia de un timp la Viena, judecând și societatea care a dus la așa ceva nu numai pe cei care au înfăptuit răul.

Titlul romanului *Aer* este sugestiv pentru sentimentul lui Andrei, al buniciei, al bătrânului prieten Ursu, că păcatele trecutului trebuiesc plătite, dar apoi poate veni un aer proaspăt, chiar și după o pedeapsă cu pușcăria. În fond, există un moment în viața fiecăruia când ajunge să înțeleagă marele adevăr că singura închisoare este aceea pe care ne o facem singuri.

Poate aici găsim și o legătură cu cele două volume de versuri anterioare. Chiar dacă lutul este adevărat, tot se poate sparge, dar cu durerea unor fluturi care nasc cioburi, acestea pot fi reasezate în ceva care să reconstituie un întreg util. Este de apreciat cel care nu greșește niciodată, dar mult mai uman este cel care chiar dacă greșește, uneori, tot de atâtea ori reușește să-și revină.

Urmează evoluția: creșterea, maturizarea, asumarea și zburdarea în creația *Mihaelei-Mariana Cazimirovici*, în volumele *Corelațiile cuvântului creator* și *Renegarea strigătului*.

Când s-a lansat publicistic, în anul 2013, la Cenuclul *Literar ing*, și în publicația cu același nume, autoarea celor două volume menționate mai sus venea cu prospețimea specifică celor realizați prin alte domenii și care vor să-și umple timpul într-un mod plăcut practicând o literatură de cenuclu ca hobby. Dar, ulterior, ca redactor de revistă, la *Literar ing*, *Antim* etc., ca redactor de carte, la Editura Amanda Edit., trecând și prin activitatea de prefațator, și-a făcut stagiile de creștere și maturizare.

Cartea *Corelațiile cuvântului creator* reprezintă *asumarea* de care spuneam înainte. Să scrii prefețe despre Dostoievski, Cehov, despre o serie de scriitori consacrați precum Octavian Mihalcea, Ioan Rațiu, Liviu Zănfirescu, Valentin Rădulescu etc., dar și despre debutanta Deea State, și să le găsești ceva în comun, reprezintă un demers literar care nu mai seamănă deloc cu plăcerea umplerii timpului liber, ci aduce mai degrabă a schimbare de profesie, fapt care a și fost consemnat birocratic prin înscrierea autoarei acestei cărți la un doctorat în filologie la Universitatea din București, unde îi doresc mult succes! Am o doză de mândrie, drept mentor al lansării sale, că acum gruparea noastră literară are un trimis la cel mai viu locaș de literatură contemporană, cel de la Facultatea de Filologie din București.

Cartea *Renegarea strigătului*, vine, nu ca o renegare, ci ca o dezlegare a cuiva care, după ce a fost încătușat în rigorile vieții de zi cu zi, ale redactărilor și prefețelor, scapă pe câmpul verde al versului liber, neîmpiedicat nici măcar de puncte și virgule, și strigă cu bucurie:

*Până mai ieri,
făcând numai filozofii benigne,
mai era puțin
și intram în cădere liberă,
ratarea, în sensul vorbei,
îmi dădea târcoale.
Am facut o răsucire unică,
ajutată de optimismul născut
și de niște corecții externe.
Jocul speranței,
la ora cea nouă,
mi-a creat imaginea lumii cele noi.
O dorință simplă
mi-a adus un alt sens, altă lume.
Totul e deschis pentru azi,
o construcție rapidă
m-a condus pe apa veșniciei.
Nu-s alta,
sunt chiar eu,
o plecare și atât!
Acum am tihna strigătului.*

Este tot o *poezie-recenzie*, formată din cioburile reprezentate de titlurile poeziilor din volum. Strigătul este rodul unei negări, *renegarea strigătului este o renegare a negării*, care în cel mai simplu exercițiu de logică binară înseamnă *afirmare*. Așa este, Mihaela *afirmă și reafirmă virtuțile libertății* de a zburda printre cuvinte, printre concepte și speră să facă același lucru și prin viață.

Profil realizat de Nicolae VASILE